

have det altsammen i sin egen Haand og skal kunne afskedige Præsten, blot fordi den ikke synes om ham? Det tror jeg ikke en Gang man kan have i en Frikirke, for dér slutter flere Menigheder sig gerne sammen — det gør de i Amerika f. Eks. —, og kommer der Stridigheder, har de gerne en Fællesbestyrelse, som mægler og optager det hele til Afgørelse. Men det ærede Medlem Hr. Povlsen vil altsaa have, at Sognemenighederne selv skal klare det hele, og saa tror jeg nok, der bliver adskillige Præster, der vil faa Løbepas, selv om de ikke er helt i Uoverensstemmelse med vedkommende Menigheds Opfattelse af, hvad der er Kristendom. Det skal jeg, som sagt, ikke blande mig videre ind i. Jeg vil overlade de ærede Medlemmer Hr. Povlsen og Hr. Borgbjerg at forhandle videre om Frikirken og de enkelte Menigheds Rettigheder og om, hvorledes de vil indrette Folkekirken. Jeg vil holde mig til Lovforslagene og sige: Lad os vedtage dem, som de foreligger, i Princippet — jeg er villig til at forhandle om Enkeltheder —, lad os vedtage disse Lovforslag; de hindrer i alt Fald ikke Overgang til Frimenigheder, tværtimod, jeg vil endogsaa sige, at jo bedre man har organiseret Folkekirken, des bedre kan det lade sig gøre at give Adgang til at danne en Frikirke. Og det hindrer heller ikke den anden Form, som det ærede Medlem Hr. Povlsen var inde paa. Men jeg tror nu for øvrigt, at der vil gaa lang Tid, inden vi faar en Frikirke i den Forstand, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil have det, og der vil sikkert gaa endnu meget længere, inden vi kommer ind paa den anden Vej, for en saadan Opløsning af det hele i smaa Atomer, tror jeg slet ikke, vort Folk kommer ind paa. De kunde bedre, naar det skulde være, finde sig i det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Opfattelse af, hvordan man skulde indrette sig for Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har jeg ikke meget at sige til. Hans Udtalelser om, at det vilde være godt, om vi kunde faa Andenpræster ansat i Sønderjylland, hvor der var Hundrede eller to Hundrede Familiefædre, der ønskede det, skal jeg ikke indvende noget imod; thi vor Lovgivning er nu en Gang saaledes, at det kan de faa, men blot ikke for Statskassens Regning, saa længe der er tyske Præster nok til virkelig at betjene dem dernede. Og det er der. Mindretallene dernede har gennem Kirkekollegierne haft Lejlighed til at udtale sig om, hvor mange tyske Gudstjenester der kunde ønskes, og flere Steder

er der indført en maanedlig tysk Gudstjeneste, tysk Gudstjeneste paa de store „Anden Helligdage“, for ikke at tale om Købstæderne, hvor der er selvstændige tyske Menigheder, og den nuværende Bestand af Præster er tilstrækkelig, hvad det ærede Medlem jo heller ikke vil benægte, til at udføre alt dette. En anden Ting vilde det være, hvis den nuværende Præstebestand ikke var tilstrækkelig. Saa maatte man tage under Overvejelse at ansætte Andenpræster dernede for Statens Regning. Men i Øjeblikket ser det ikke saaledes ud. Men hvis man dernede har Ønsker om at faa tyske Andenpræster, har man ogsaa Adgang dertil eller Adgang til at danne Valgmenigheder eller Frimenigheder, som endda kan faa Lov til at bruge Folkekirkens Huse. Man har en saa frisindet Lovgivning til Brug i Sønderjylland for de tyske Mindretal, at det vilde have været en Fryd for de Danske i Aarene fra 1866—67 til 1918, om de havde haft blot tilnærmelsesvis det samme.

Det ærede Medlem Hr. Bording var inde paa Udstykningsparagraffen. Den er der dog neppe Grund for mig til at opholde mig meget ved, da vi faar Sagen for i den anden Afdeling. Men naar han saa stærkt sagde, at hvis man beholdt den Bestemmelse om Menighedsraadens Indflydelse, vilde der ingen Jord blive udstykket af Præstegaardene, viser det allerbedst, hvorledes den almindelige Opfattelse er ude i Landet. Jeg tror nu, at han overdrev. Jeg tror, at der selv med den Bestemmelse vil blive udstykket Jord fra Præstegaardene paa en Maade, som baade Menigheden, Folkekirken og Samfundsforholdene i det hele kan være tjent med. Alle Interesser kan falde sammen, og det er det, man maa tilstræbe.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Af det ærede Medlem Hr. Borgbjergs sidste Indlæg fik jeg det Indtryk, at Jomfrufødselen som Led i Diskussionen herinde paa den gudløse Rigsdag og hans onde Samvittighed stod i intimt Forhold til hinanden. Thi nu har det ærede Medlem Hr. Borgbjerg haft Ordet tre Gange under denne Diskussion, og hver Gang har han rejst den Vejrmølle, der hedder Jomfrufødselen som Led i Diskussionen, og hver Gang har han slaaet den drabeligt ihjel; med trods dette har han ikke for-